

राजवन्मूर्तिमांस्तदस्थईश्वरइतियुधिष्ठिरस्य भ्रमोभाभूदितिभीष्मउवाच मूलेति मूलं अधिष्ठानं तद्विनिर्कारेण रूपेण तिष्ठतीति मूलस्थायी योधिष्ठानं चिद्रूपः समहादेवो महावचिदालामायानिष्कटो भूस्थानीयः प्रथमः स एव मायाशाबलो भगवान्बुद्धिधैश्वर्यवान्कारणात्मा भवति बीजस्थानीयश्चिद्विदुभयात्मा द्वितीयः सोपित्वेन स्वकीयेनेजसा उपलक्षितः तैजसाख्यकार्यब्रह्मतां प्राप्नोति यो वक्षस्थानीयो भवति तत्स्थस्तास्मिन्ब्रह्मांडरूपेकार्येतिष्ठन् यं श्रीकृष्णोऽनेकबीजगर्भफलस्थानीयश्चतुर्थः तान्भावान् कार्यकारणरूपान् वक्षोवा जज्ञति महामनाः महत्परिच्छेदाभिमानशून्यं सत्यसंकल्पादिगुणकं मनो यस्य स तथा ॥ ६१ ॥ अस्य रूपमाह तुरीयेति तस्य मूलस्थायिनश्चिन्मात्रस्य तुरीयार्धेन अष्टमांशेन निष्पन्नं इहं मूर्तिमंतं के शवं विद्धि अच्युतमिति मूर्तिमत एव अवद विद्यं नित्यत्वमुक्तं तथा हि मूलस्थायिपूणं चैतन्यं भगवति मायांशस्य समप्राधान्यादर्धं तैजसेत्वा विद्यके समष्टिकार्ये बीजांशस्यार्धस्यैव सत्त्वानुरीयांशश्चैतन्यस्यास्ति व्यष्टिकार्ये तु परिच्छिन्ने देहाद्यभेदाभिमानात् अष्टमांशश्चैतन्यस्यास्ति तदिदमुक्तं तुरीयार्धेन तस्येवं विद्धीति नन्वेवमस्मदादितुल्य एवायमिति तमुद्दिश्य अयं भगवानिति युधिष्ठिरोक्तिरयुक्ता उपाध्यंशाविवक्षायां त्वस्माकमपितथा त्वमस्तीत्याशंक्याह तुरीयार्धेनेति पूर्वोक्तरीत्या कृष्णे पक्कफला भेईशादिसृष्टत्वं युक्तं अपक्कफला भेष्वस्मासु त्वनीशत्वं स्फुटमिति नेतेन सहास्माकं साम्यप्रसंगः ॥ ६२ ॥ एतदेव कार्यकारणयोर्लयप्रतिपादनेन द्रढयति अर्वागिति सार्धेन अर्वाक्स्थितः स्थायी समष्टिकार्यात्मा च

भीष्मउवाच मूलस्थायी महादेवो भगवान्स्वेनेतेजसा ॥ तस्यः सृजति तान्भावान् नारूपान् महामनाः ॥ ६१ ॥ तुरीयार्धेन तस्येवं विद्धि के शवमच्युतं ॥ तुरीयार्धेन लोकांस्त्रीं भावयत्येव बुद्धिमान् ॥ ६२ ॥ अर्वाक्स्थितस्तु यः स्थायी कल्पातिपरिवर्तते ॥ स शेते भगवान्पुनोसावतिबलः प्रभुः ॥ तान्विधाता प्रसन्नात्मा लोकांश्चरति शाश्वतान् ॥ ६३ ॥ सर्वाण्यशून्या नि करोत्यनंतः सनातनः संचरते च लोकान् ॥ स चानिरुद्धः सृजते महात्मा तस्यं जगत्सर्वमिदं विचित्रं ॥ ६४ ॥

तीयोऽस्मदादिशरीरापेक्षयानित्योपिकल्पानेपरिवर्तनेन श्यतीत्यर्थः यस्तु भगवान्द्वितीयोऽतिबलो नेकब्रह्मांडयोदयबीजभूतः प्रभुरंतर्गामी सोऽपि अण्डु आप इवापस्तासु सलिल एकोद्वाह्यैतो भवतीति श्रुत्या पारावरजितसलिलाभत्वेन निरूपिते अखंडैकरसे ब्रह्माणिशेते लीयते ईश्वरस्यास्य नित्यत्वं व्यवहारापेक्षयैवोच्यते न तु परमार्थत इति न तद्व्योक्तिरसंगता तानिति अनुवाद्यमपशब्दमपेक्ष्य बद्धत्वं विधेयलोकापेक्षं पुंस्त्वं च तं अखंडैकरसं लोकं आत्मानं शाश्वतं नित्यप्राप्तमेव विधाता चतुर्मुखः प्रसन्नात्मा शुद्धचित्तः सन् अधिपयमयात्रेण चरति गच्छति प्रामोति ब्रह्मादीनां चेतनानामपि तदेव लयस्थानमित्यर्थः ॥ ६३ ॥ सोऽयं अनंतः परमात्मा सर्वाणिकारणानि च अशून्या निस्वसत्तारूपं निर्प्रदानेन पूर्णानि करोति सनातनः सर्वदेकरूपोऽपि मायिक उपाधि विशिष्टेन रूपेण श्रीकृष्णात्मा लोकांस्संचरते संचैवं भूतोऽप्यस्मदादिवदुपाधि धर्मेण निरुध्यते तोऽनिरुद्धोऽहंकारः सन् जगत्सृजते महात्मा सर्वाधारत्वयोग्यः तथा च श्रुतिः अस्मान्मायी सृजते विश्वमेतत्स्मिंश्चान्यो मायया सन्निरुद्ध इति सृष्टमाया सन्निरुद्धादन्यत्वमाह तस्यं बीजेत रुवि वफले बीजानीव परमात्मनिरुक्षणे सर्वजगदस्ति तथा च श्रुतिः हिरण्यरुमश्रुहिरण्यके श इति विषयधर्मवंतमीश्वरमुपदिश्य इयमेव गर्गभिः सामेत्य कसामात्मनानिरूपितं प्रपंचं तस्य कसामचगेष्णा विनितदंगुलिपर्वत्वेन निर्दिशति अतस्तस्यं जगत्गंगान्यायेन युक्तं ॥ ६४ ॥